

> ANNE-MARIE PLASSCHAERT:

↑ Anne-Marie Plasschaert: 'Je moet respect niet eisen, je moet het verdienen. Dat mis ik wel eens in het onderwijs!'
foto's Jan van der Meijde

Van spijbelaar tot kritisch docent

tekst Kevin Spanjersberg

Ze was druk en weinig in de lessen te vinden. Toch is Anne-Marie Plasschaert (59) lerares geworden en probeert ze haar wereldwijsheid over te brengen aan leerlingen op het Grafisch Lyceum Rotterdam. 'Ik zie mezelf niet als docent, maar als een coach. Ik vind de band tussen mij en de leerlingen erg belangrijk.'

Ze is de jongste uit een gezin van vier en als tiener van een jaar of veertien had ze het helemaal niet op school en leraren. 'Ik vond het oersaai. Ik was veel liever buiten. Het waren de jaren zestig en Amsterdam, waar ik toen woonde, was de navel van de wereld! In de laatste twee

jaar van de middelbare school kreeg ze nieuwe leraren. 'Ik vond ze geweldig!' vertelt ze met plezier in haar ogen. 'De lessen werden uitdagender. We deden meer activiteiten. We gingen naar het theater en bespraken dichters. School werd leuk.'

Schaalvergroting

Na de havo wist ze niet wat ze wilde. Ze meldde zich aan bij de School voor Journalistiek, een opleiding voor fysiotherapie en de Hogere Tropische Landbouwschool. Ze werd voor alle drie aangenomen en koos uiteindelijk voor fysiotherapie in Amsterdam. 'Dat was echt een domme keuze. Ik had heel weinig met al die spiertjes in het menselijk lichaam! Ze maakte de opleiding niet af en dacht terug aan de laatste jaren op de middelbare school. Door de docenten die ze toen had, koos ze ervoor om de Pedagogische Academie te doen en haalde vervolgens nog een onderwijsbevoegdheid geografie bij de Vrije Universiteit.

Halverwege de jaren 70, vanaf haar 23ste, geeft ze les in het voortgezet onderwijs. Door de opgelegde schaalvergroting in de jaren tachtig stopt ze met die carrière. 'Ik vind dat ik de leerlingen moet kennen. Als dat niet zo is, kun je in mijn ogen niet goed les geven. De klassen werden groter, de school werd groter en toen ben ik gestopt.' Ze ging zelf terug naar de schoolbanken, alsnog journalistiek studeren in Utrecht.

Zelfstandig denken

Jarenlang werkt Anne-Marie als journalist en publicist, maar in 2001 besluit ze te kijken of er 'iets leuks te doen is' in het onderwijs. Daarna combineert ze haar werk als publicist en haar

'Ik verwacht veel van 'mijn' leerlingen. Ik wil dat ze boven zichzelf uitstijgen.'

↘
ANNE-MARIE PLASSCHAERT
 Grafisch Lyceum Rotterdam
 010 880 25 00

'De manier waarop ik in het leven en dus ook in het onderwijs sta, wordt bepaald door mijn kritische houding', zegt Anne-Marie Plasschaert. 'Regels zie ik dan ook als een noodzakelijk kwaad; mensen gaan grenzen opzoeken, kijken waar de gaten te vinden zijn, hoe groot de pakkans is. Ik zou graag zien dat mensen uit zichzelf verantwoordelijkheid nemen om als een sociaal individu een bijdrage te leveren aan de maatschappij. Dat heb ik met de papepel ingegoten gekregen.'
 Anne-Marie realiseert zich dat zo'n samenleving een utopie is. 'Ik sta niet buiten de werkelijkheid en ik ben geen beter mens dan een ander, maar ik probeer zelf wel naar dat idee te leven, een voorbeeld te zijn, het over te dragen aan de generaties leerlingen die ik mag begeleiden. En ja, soms krijg ik daarvoor een prachtig compliment terug: 'Jij hebt ons geleerd om zelf te denken, ik wil mij daarin onderscheiden.'

>>

onderwijsbaan. 'Ik werd in de journalistiek een cynicus, dat wilde ik niet. En ik kreeg te veel last van RSI-klachten', legt ze uit. 'In het onderwijs krijg je veel terug van je leerlingen. Voor mij is dat het verschil met journalistiek, hoewel ik ook in dat werk heel wat waardering heb gekregen. Maar de grote overeenkomst tussen beide vakgebieden is dat ik mensen wil informeren, ze wil aanzetten tot zelfstandig denken en dat ze niet overal maar achteraan lopen.'
 Sinds vorig jaar is onder leiding van Anne-Marie – inmiddels full time in het onderwijs – de opleiding Redactioneel Medewerker van start gegaan bij het Grafisch Lyceum Rotterdam. Een mbo-opleiding Journalistiek en Communicatie op niveau 4. 'Ik ben docent, teamleider, mentor, ontwikkel examens...'; noemt ze achter elkaar op. 'Het is heel druk, maar de leerlingen en het werk geven mij ook energie. Het enige waar ik moe van word is de rompslomp er omheen, zoals sommige vergaderingen die in mijn ogen

dan niet zinvol zijn, of regels waar de inhoud aan ondergeschikt wordt gemaakt.'
Kritisch
 Anne-Marie vindt zichzelf niet meer of minder dan de jongeren aan wie zij lesgeeft. 'Dat mis ik wel eens in het onderwijs: je moet respect niet eisen, je moet het verdienen.' Zo hecht ze er ook aan dat de leerlingen haar bij de voornaam aanspreken, want in het bedrijfsleven zeg je ook geen meneer of mevrouw tegen een oudere collega. 'Kritisch tot in haar tenen', zegt zij over zichzelf en dat geldt ook voor de eisen die ze zichzelf en anderen oplegt. 'Ik behandel

iedereen op een zelfde, gelijkwaardig niveau, of het nou leerlingen of collega's zijn. Ik zie leerlingen ook als collega's in het vakgebied. Dus ik verwacht veel van 'mijn' leerlingen. Ik wil dat ze boven zichzelf uitstijgen. Dat wil ik terug zien in de opleiding Redactioneel Medewerker. Ik wil een kei van een opleiding neerzetten.'
Kevin Spanjersberg is student van de opleiding Redactioneel Medewerker en dit keer als gastschrijver gevraagd om zijn docent journalistieke vaardigheden en vaste auteur van Mijn Vak te portretteren.

Opbrengstgericht werken in 4D

Data, duiden, doelen, doen

Onze ervaren adviseurs begeleiden scholen en schoolbesturen om datagestuurd en opbrengstgericht onderwijs te realiseren. Uitgangspunt zijn de vier D's: data, duiden, doelen en doen.

Meer weten?
www.cedgroep.nl/opbrengstgericht of neem contact op met Yvet van Noordt (y.vannoordt@cedgroep.nl, 06 12432365).

Bestel onze publicaties over opbrengstgericht werken via cedgroep.nl/webwinkel.

CED-Groep bereikt